

DIUMENGE V DE PASQUA (A)
Homilia del P. Valentí Tenas i Bartrina, monjo de Montserrat
14 de maig de 2017
Jn 14,1-12

Benvolguts germans i germanes, estem al bell mig del temps de Pasqua, aquests cinquanta dies durant els quals continuem vivint i recordant intensament el nucli central i vital de la nostra fe cristiana, la resurrecció de Jesús nostre Senyor, i ho fem sobretot amb la celebració dominical de l'Eucaristia.

El diumenge passat Jesús es manifestava com a Bon Pastor i Porta d'entrada. Avui, en aquest cinquè Diumenge de Pasqua, el Crist es revela com a Bon Hostatger i com a Camí de Vida per a tots nosaltres.

Jesús és el bon hospitaler per a tots els cristians: "Tenim casa oberta! Tenim una taula parada!". A les portes de la casa del Pare hi ha lloc per a tots i el nostre nom hi és escrit en el timpà amb lletres d'or. Ell coneix els nostres gustos: mar, muntanya o ciutat; és, en definitiva, un bon hostaler.

Jesús ens condueix al Pare; és més, és en Ell en qui hi veiem el Pare, perquè Ell és el seu Fill: "El Camí, la Veritat, i la Vida". Jesús és, de fet, el terme de la nostra existència.

Els creients tenim ja una casa a la terra, que és Temple de tots nosaltres, l'Església. Una llar de pedres vives, sense tempanells i envans que ens separen. On la porta no es tanca mai per a ningú, sempre és oberta de bat a bat. Tot cristià és una pedra viva i activa de la casa de Déu, si dins el teu cor hi portes l'amor serà de tot deixeble del Crist, fas Comunitat, portes la pau i vius la comunió de Jesús ressuscitat present i existent entre nosaltres.

En aquella hora solemne de l'últim Sopar, en aquella atmosfera angoixant, poques hores abans de la seva llarga Passió, Jesús ens demana; tranquil·litat: "Que els nostres cors s'asserenin. Confieu en mi". La serenitat, la confiança i la tranquil·litat de tot cristià li ve per la seva petita fe, més petita que una llavor de mostassa. La fe en l'amor de Déu, que ha ressuscitat el seu fill Jesús. Calma i joia malgrat el trauma de la pròpia mort, que posa la nostra vida mortal en mans del Crist, autor de la vida. Per això, el fill de Déu pot dir: "Ningú no arriba al Pare si no és per mi" i "A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots".

Jesús ens convida a asserenar-nos per meditar i fer més llum sobre el nostre camí cristià; per donar sentit a l'ara i l'aquí de la nostra existència, del nostre futur. Per orientar la nostra vida, saber on anem, què fem, per confiar sempre d'arribar-hi, tot fent el bé, que és font de "tranquil·litat, de serenor i de pau". L'amor envers tothom és l'herència principal de Jesucrist Ressuscitat.

El difícil diàleg entre el Mestre i els seus deixebles Tomàs i Felip, de mentalitat humana terrenal, demanen aclariments als seus propis dubtes: "Quin és el camí?". "Mostreu-nos el Pare; on és?". I la resposta curta i clara de Jesús: "El camí, la veritat i la vida són Jo". "I Jo estic en el Pare i el Pare està en mi".

Germans i germanes: avui, ara i aquí, hi ha milers de persones exiliades que fan el camí vers una idealitzada Europa; el nostre deute és l'hospitalitat, tal com ho faria Jesús de Natzaret: "Era estranger i em vau acollir. Era despullat i em vau vestir". (Mt.25:35).

L'Eucaristia que ara celebrem ens permet de seure a la taula parada, on el mateix Jesús Hostatger ens serveix amb la seva Paraula, i el seu cos i sang de vida Eterna. Ell, el Senyor, va dir-nos: "El Fill de l'Home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la vida per tothom" (Mc 10:45). Visquem amb alegria la seva Hospitalitat! Ell, el Senyor, ens invita a viure amb joia festiva aquesta Pasqua!